

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

4. Quando facienda probatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

randi delatione, juxta l. *Eum qui D. De jure ju-*
rando, probaverit solutionem, reo incumbit pro-
bare, quod pecuniam debitam acceperit, l. Cum
deindebito 25. & ibi Glos & DD. D. h. t.

3 Secundò, negativam probare debet, qui
sponte probationem ejus in le suscepit, e. i. sup.
Deregitus foliat l. Circa 14 D. hoc tit. Pacian.
d. lib. 1. cap. 7. num. 45. & seqq. e. 69 Hoc tamen
casu, si in probatione defecrit, nihilominus ve-
nit absolvendus, actore non probante, ex comi-
num regula, Auctore non probante reus absolvitur,
Bart. & alii in d.l. Cirea D. hoc tit.

4 Altera regula est, quod in judicio communi dividendo, familiæ excusandæ & finium regundorum, atque interdicto retinendæ possessionis uterque litigantium simui ad probandum admitti debet, quia in his judiciis uterque velut auctor est, uterque reus, e. 3. & c. Lieet hoc t. & ided Justinianus predicta Judicia vocat duplia, § duplia institut. De interdicto. V. G. in judiciis finium regundorum uterque contendit se possidere Itaque in his judiciis is obtinebit, qui probaverit suam intentionem altero noa probante. Quid si uterque proberit? Tunc judicis erit, vide-re, uter melius probaverit, utrius testes sint magis idonei, vel si agatur de possessione, uter probaverit antiquorem possessionem, vel justiorum titulum, d. e. Lieet h. t. Quid si æquè probaverit uterque? Tunc pro posse judicandum erit, e. Ex litteris 3. b. s. tum quia in pari causa potior sit conditio possidentis, l. in pari D. De R. I. cum quia jura promptiora esse debeant ad absolvendum, quam ad condemnandum, d. c. Ex Litteris § quod si ambarum.

5. Quæ situm etiam fuit, An, si auctor laboret in probatione suæ intentionis, reus compelli possit ad exhibenda propria instrumenta, si forte ex illis putet auctor posse se probare intentionem suam? Respondeat Pout. inc. i. h. t quod non: Quia, ut, dicitur, in l. Numis grave Cod. De testib. auctore intentionis sue proprias adferre debet probationes, non eas ab adversario petere, qui, auctore non probante, absolvendus est, licet ex parte sua nihil præstiterit, id est, nullo argu-mento probaverit se esse innocentem, l. Qui ac-cusare 4. Cod. De edendo.

Dixi, propria quia aliud dicendum, si in-

strumenta auctori & reo sint communia: Cujus, modi est testamentum, quo utique aliquid est delegatum vel aliter felictum: Instrumentorum contractus, qui concernit utrumque: Item publica instrumenta; quæ si habeat reus, cogi po-test ad exhibendum, l. is apud quem? Cod. d. a. d. dendo.

6. Quæritur denique, si probetur plenè, reum delinquisse, reus autem probare vellet, se non delinquisse, & persistit in sua negatione, an audiatur debeat? Respondeat Pout. inc. ad nostram i. h. t, audiendum non est. Quod videtur intelligendum, quando vult probare talium negativam, que purgare per suum juramentum, & alionum compurgatorum, purgantii solum de credulitate, juxta ea, Quoties h. p. r. inf. De purgat. can. vii per testes, de credulitate deponentes. Aliquin si veller probare talium negativam indirecte per testes, de veritate deponentes, audiendum est, juxta Abbatem in d. e. n. 3. p. e. Extentore inf. De t. s. lib. ut si quis proberat aliquam homicidium, utli die commisit, potest contrarium probare, directe, probando se toto eo die fuisse alio loco.

§. IV.

Quando facienda sit probatio.

1. *Iudicialis facienda post item contestatam.*
2. *Atque absolvenda infra certa dilationem uti-*
pora.
3. *Post quartam productionem non admittitur ul-*
tior.
4. *Fieri potest iam extra quam in judicio.*
5. *Extrajudicialis sit etiam ante item contesta-*
tam.

1. Dlximus antea probationem aliam esse judiciale, aliam extrajudiciale. Quæ situm igitur nunc, quando & qualiter facienda sit probatio, & quis effectus illius: Ad primum illud dico, probationem judiciale, de qua hic agimus, faciendam esse post item contestatam, quia tum denum dicitur cœprum judicium nec ficitur ante, an reus sit negaturus, vel confessurus id, quod intenditur, quia id sit per litis contestationem, l. 1. Cod. De litis contestat. & per consequens sciri nequit, quid probandum sit, vel non. Post item vero contestatam facienda est, judice, cui ea fieri debet, per sententiam in terlo.

terioriam decernente, excepta probatione exceptionum dilatoriarum, quæ ut regulariter ante litem contestatam tanquam liris ingressum impedites, proponuntur, ita etiam regulariter statim in initio probari debent.

1. Soleque Judex sub certis dilationibus probationem decernere, intra quas facienda atque absolvenda est, secundum ea, quæ autē de dilationibus diximus. Quamquam hoc non usque adeo observatur; sufficiatque hodie litigantes exhibuisse articulos suos probatorios, & noninflatē testes ad juramentū & examen cū reliqua non sint in ejus potestate. Ac prouidenciliū imputandum est, sed Judici potius, si intra præstitum terminum non absolvatur, Panomit teste. Secundum quem potest etiam absque termino in judicis probatio fieri & recipi, quando nullus præscribitur, intra quem fiat.

3. Post quattuor tamen productionem testimoniū aut publicata testimonija non est admittendā anterior probatio. *Auct. Quis semel Cod. hoc sit, nec post conclusionem in causa: Nisi in criminib[us], ad innocentiam rei probandam; quo casu etiam post sententiam & rem judicata recipi debet.*

4. Ceterum probatio fieri potest tam in loco iudicij, quam extra, ubicumque Judex, qui examinationi præstet, fidebit. Debet tamen Judex ad egregias personas & foeminas mittere notarium, qui inibi eas examinet, *l. ad personas, ubi D.D. De jure jurando.*

5. Extrajudicialis vero probatio, ut illa, quæ fit ad perpetuam rei memoriam, vel per modum simplicis inquisitionis, aut ubi ex conventione partium circa solemne ordinem litigatores procedunt, fieri potest, nulla expectata litis contestatione; imo ante libellum exhibitum Videatur *Wesemb. ad iis D. De probat. n. 9.*

S. V.

Qualis beat esse probatio, & quis ejus effectus.

1. *Debet esse clara & certa.*

2. *Effectus est secundum probationem ferre sententiam.*

3. *Et quidem in pari pro reo vel qui melius probaverit.*
4. *Alioꝝ ex novis probationibus readintegrande instantiam potest.*

1. **A** Alterum quæsitus de qualitate & effectu probationis, dico requiri in primis ut clara & certa sit probatio, *c. In praesenta 8. & ibi DD. b. 1. & quidem in causis criminalibus, præterim capitalibus, propter maximum præjudicium, luce meridianâ clarior, l. ult Cod. eod. can. Sciat. 1. q. 8. Satius enim est nocentis facinus impunitum relinqueret, quam innocentem condemnare, l. 5. in princ. D. De pœnit. Sed nec probatio generis in quaestione speciei, nisi etiam in specie fiat, sufficit, *c. Constitutus 6. inf. De religiosis domib[us].* Et ideo probatio soluti tributi non sufficit ad probandum quem esse suum subdividit, quia tributi præstatio aliud designate potest, quam subjectionem, *c. Recipimus 8. inf. De privilegiis, &c. Praterea 8. &c quarto 16. inf. De censibus.* Quia non probat hoc esse, quod ab hoc contingit abesse, *c. Tua inf. De sponsalibus, l. Neque natales 10. Cod. de probat.* Neque enim omnes, qui subsunt Romanæ Ecclesiæ, ci annuatim aliquem censum solvunt: Nec omnes, qui censum annuatim solvunt, idèò à jurisdictione Ordinarii exempti sunt, *d. cap. Recepimus inf. De privil. quia possunt cum solvere ratione protectionis, ut ibidem dicitur, & in c. Ex parte 18. sed. sit.**

2. Denique effectus probationis est, quod secundum eam, si sufficiens fuerit, Judex pronuntiare & ferre sententiam debet, *l. Argentarius 10. 6. fin. & ibi D.D. de edendo. l. 2. 5. 9. Cod. De rei vindicat.* Alioquin, tanquam item faciens suam, in id, quod litigatoris interest, condemnabitur, *d. 10. in fine.*

3. Quod si pares fuerint probationes actoris & rei, pro reo, tamquam favorabili, pronuntiabitur, *c. Ex litteris 3. b. sii. l. 1. 5. D. De reg. juris, l. 5. 32 & 42. D. De pœnit. alias pro eo, qui intentionem suam melius & magis sufficienter probaverit, *c. Licer 6. ex præmissi b. t.**

Nec obstat, quod probationes dicantur esse arbitrariae, & ab arbitrio iudicis pendere, *l. 3. §. sumagis seire D. De testib[us], quia nihilominus Judex eas probationes, quas leges*

pro